

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht d.d. 30 januari jl. is de heer E. Rottier, hierna: 'beschuldigde', ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd FC Eindhoven – Heracles Almelo d.d. 27 januari jl. schuldig heeft gemaakt aan een gewelddadige handeling, namelijk het trappen van een tegenspeler.

De aanklager betaald voetbal, hierna 'de aanklager', heeft via FC Eindhoven aan beschuldigde een schikkingsvoorstel gedaan, inhoudende dat beschuldigde met ingang van 30 januari jl. wordt uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het eerste elftal van zijn club drie achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één zodanige wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één jaar.

Dit schikkingsvoorstel is door beschuldigde niet geaccepteerd. Vervolgens is de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal, hierna 'de tuchtcommissie', voorgelegd.

De tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de aanklager de zaak mondeling behandeld op maandag 30 januari jl. Zij heeft bij die gelegenheid beschuldigde gehoord, bijgestaan door de heer M. De Bruijn, coördinator Voetbalontwikkeling bij FC Eindhoven.

Bij die mondelinge behandeling is ook kennisgenomen van tv-beelden en de door FC Eindhoven ingebrachte beelden.

2. Vordering van de aanklager

De aanklager stelt dat – op grond van de Spelregels veldvoetbal 2022/'23 – sprake is van gewelddadig handelen als een speler buitensporige inzet of geweld gebruikt, of probeert te gebruiken, ten opzichte van een tegenstander, zonder dat dit in strijd om de bal is.

De aanklager hecht veel waarde aan de verklaring van de scheidsrechter, die goed zicht heeft op de verweten gedraging, waarin wordt aangegeven dat beschuldigde een harde overtreding heeft begaan. Hierbij wordt volgens de aanklager door de scheidsrechter aangegeven dat beschuldigde met buitensporige inzet de overtreding heeft begaan door met gestrekt been en de noppen vooruit zijn tegenstander op de achterkant van het been te raken, zonder dat dit in strijd was om de bal. De aanklager hecht ook waarde aan het feit dat de zowel de scheidsrechter als de assistent-scheidsrechter na het bekijken van de (tv)-beelden bij hun beslissing zijn gebleven.

De aanklager stelt op grond van de (tv-)beelden, de verklaringen van de scheidsrechter en de assistent-scheidsrechter dat de beschuldigde zich schuldig heeft gemaakt aan het tenlastegelegde.

Strafmaatoverweging

Over de vraag welke straf passend en geboden is, stelt de aanklager het navolgende. Hoewel de aanklager stelt dat er aan de zijde van de beschuldigde geen sprake is geweest van een harde intentie om tegenstander ernstig te blesseren, ziet de aanklager toch redenen om de eis, zoals

geformuleerd in het schikkingsvoorstel, te verhogen. De aanklager heeft betrokkene een relatief laag schikkingsvoorstel aangeboden, omdat normaliter voor een gewelddadige handeling een schikkingsvoorstel wordt aangeboden van vier wedstrijden, waarvan één voorwaardelijk. De aanklager stelt dat het schikkingsvoorstel een zogenaamde korting is en dat het risico voor beschuldigde bestaat dat de aanklager op zitting de eis verhoogt als het schikkingsvoorstel niet wordt geaccepteerd. Daartoe zal de aanklager in deze zaak overgaan. De aanklager verzoekt de tuchtcommissie daarom dan ook om beschuldigde een uitsluiting op te leggen van drie wedstrijden onvoorwaardelijk.

3. Verweer van beschuldigde

Beschuldigde geeft aan het niet eens te zijn met hetgeen hem ten laste is gelegd door, zakelijk weergegeven, het navolgende aan te geven.

Volgens beschuldigde is op de beelden duidelijk te zien dat beschuldigde, nadat hij de bal is kwijtgeraakt, zich inspant om deze te heroveren in de omschakeling. Dit probeert hij door kort om zijn as te draaien in een poging voor zijn tegenstander uit te komen en op die wijze eerder bij de bal te zijn. Dit is onder andere te zien aan de stand van zijn linkerbeen, alsook aan de richting waarin beschuldigde kijkt. Zijn blik is volgens beschuldigde gericht op de bal. In zijn poging om zijn tegenstander te kruisen raakte hij de hiel van de tegenstander. Van het trappen van een tegenstander is volgens beschuldigde geen sprake, maar eerder van een lichte aanraking. Beschuldigde schrok hier ook van, hetgeen ook blijkt uit het feit dat beschuldigde zijn armen direct in de lucht stak zodra hij merkte dat hij zijn tegenstander had geraakt. In tegenstelling tot de schriftelijke verklaringen in het dossier, is het been van beschuldigde niet gestrekt, wat er volgens beschuldigde op duidt dat hij geen trap heeft gegeven. Volgens beschuldigde is er hooguit sprake van een onbesuisde dan wel onvoorzichtige actie van beschuldigde.

Als er al sprake is van een gewelddadige handeling, hetgeen volgens beschuldigde niet het geval is, dan is de intensiteit dusdanig gering dat er van een buitensporige inzet of geweld geen sprake is. Als de tuchtcommissie tot de conclusie komt dat sprake is van buitensporige inzet of geweld, dan rechtvaardigt dit niet de hoge straf van een uitsluiting van drie wedstrijden, waarvan één voorwaardelijk.

Indien de tuchtcommissie van mening is dat beschuldigde het ten laste gelegde heeft begaan, dan acht beschuldigde de door de aanklager geëiste straf buitenproportioneel hoog ten opzichte van de gedraging. Op basis van het bovenstaande verzoekt beschuldigde primair hem vrij te spreken van het tenlastegelegde en subsidiair, als de tuchtcommissie van mening is dat beschuldigde het tenlastegelegde heeft begaan, de straf te verlagen.

Repliek aanklager

Met betrekking tot het standpunt van beschuldigde, dat hij niet met een gestrekt been een trap zou hebben gegeven, stelt de aanklager dat de verklaringen van de scheidsrechter en de assistent-scheidsrechter leidend zijn. Daaruit blijkt, zoals eerder aangegeven, dat de scheidsrechter op een korte afstand stond en heeft verklaard dat het been van beschuldigde gestrekt was. Voor de bewezenverklaring van het tenlastegelegde zijn de beelden voor de aanklager niet duidelijk en daarom hecht de aanklager veel waarde aan de verklaringen van de scheidsrechter en de assistent-scheidsrechter.

Dupliek beschuldigde

Beschuldigde stelt dat de beelden wel uitsluitsel geven over de verweten gedraging en stelt zich op het standpunt dat uit de beelden wel blijkt dat zijn been niet gestrekt was.

4. Bewezenverklaring

De tuchtcommissie acht het aan beschuldigde ten laste gelegde bewezen. De bewezenverklaring steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

- Verklaring van de scheidsrechter, de heer R. Gesner, zakelijk kort weergegeven en luidende:

“(...) Betrokkene verliest de bal aan de tegenstander en is kansloos. Een andere tegenstander die richting de bal wil gaan, de bal is ongeveer 5 meter verderop is, kruist voor betrokkene langs en op dit moment begaat betrokkene een harde overtreding, met buitensporige inzet, door met gestrekt been en de noppen vooruit zijn tegenstander te trappen op de achterkant van het onderbeen, op de achillespees, zonder dat in strijd om de bal is. Het betrof een gewelddadige handeling (...)”

- Verklaring van de VAR, de heer S. Nanninga, zakelijk kort weergegeven en luidende:

“(...) In de 74^e minuut verliest de nr. 22 van FC Eindhoven in een aanval de bal. Ik zie dat de speler van Heracles (nr. 5, dhr Rent) de bal voor zich uit heeft gespeeld en dat hij vervolgens van achteren op het onderbeen wordt geraakt. De nr. 22 (dhr Rottier) van FC Eindhoven heeft hierbij geen enkele mogelijkheid om de bal te spelen, de bal is een paar meter verder weg. Ik zie de scheidsrechter dichtbij staan en direct resoluut de rode kaart tonen voor deze overtreding. De beelden na afloop bevestigen voor mij de lezing van de scheidsrechter om een rode kaart te tonen. Het trappen van een tegenstander van achteren raak, zonder de mogelijkheid om de bal te spelen. (...)”

5. Het oordeel van de tuchtcommissie

Zoals door de aanklager gesteld, dient door de tuchtcommissie te worden bepaald of sprake is van een gewelddadige handeling. Op grond van de Spelregels is sprake van een gewelddadige handeling als een speler buitensporige inzet of geweld gebruikt, of probeert te gebruiken, ten opzichte van een tegenstander, zonder dat dit in strijd om de bal is.

De tuchtcommissie volgt het standpunt van de aanklager dat de beelden in het dossier geen uitsluitend geven over het tenlastegelegde. Het voornoemde in acht nemende en in lijn met het door de aanklager gestelde, hecht de tuchtcommissie veel waarde aan de schriftelijke verklaring van de scheidsrechter en de aanvullende verklaring van de assistent-scheidsrechter. De scheidsrechter heeft nauwkeurig en uitvoerig verklaard wat hij heeft waargenomen, namelijk dat beschuldigde met buitensporige inzet de overtreding heeft begaan door met gestrekt been en de noppen vooruit zijn tegenstander op de achterkant van het been te raken, zonder dat dit in strijd was om de bal. Voor de tuchtcommissie is het daarnaast ook van belang dat uit de beelden wel blijkt dat de scheidsrechter op een korte afstand van de situatie stond en gedecideerd voor een overtreding floot. Dat de scheidsrechter na het bekijken van de (tv)-beelden bij zijn beslissing is gebleven, geeft volgens de tuchtcommissie ook aan dat hij overtuigd is geweest van zijn directe waarneming. De tuchtcommissie ziet daarom ook geen redenen om aan de bovengenoemde schriftelijke verklaringen te twijfelen.

Alles overwegende, is de tuchtcommissie op grond van de schriftelijke verklaringen van de scheidsrechter en de assistent-scheidsrechter van oordeel dat beschuldigde zich schuldig heeft gemaakt aan een gewelddadige handeling, waarbij de tuchtcommissie opmerkt dat de betreffende overtreding als een lichte vorm van gewelddadig handelen dient te worden gekwalificeerd.

Strafmaatmotivering

Bij de strafoplegging houdt de tuchtcommissie rekening met alle feiten en omstandigheden waaronder het ten laste gelegde is begaan, de strafkaart van beschuldigde en met hetgeen ter zitting naar voren is gekomen. De tuchtcommissie acht het gewelddadig handelen weliswaar bewezen, maar ziet onvoldoende aanleiding om de door de aanklager verhoogde strafeis te volgen. Gelet op de beperkte intensiteit waarmee de overtreding door beschuldigde is begaan, in samenhang met de beperkte

strafkaart van de speler, legt de tuchtcommissie een lagere straf op dan de door de aanklager op zitting gevorderde drie wedstrijden onvoorwaardelijk.

De tuchtcommissie acht de navolgende straf passend en geboden.

6. De beslissing

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 4. is vermeld. Het bewezenverklaarde is strafbaar. Beschuldigde is ten aanzien van bovengenoemde overtreding strafbaar.

Beschuldigde wordt met ingang van 30 januari jl. uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club drie achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één jaar.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van FC Eindhoven.

Aldus beslist op 30 januari jl. door de heer mr. D. A. van Steenbeek, voorzitter, de heer B. van den Broek en de heer R. Stolte, leden, bijgestaan door mr. M. Faouzi, secretaris.